

Nevtepeno
Poprijeta Devica Marija

III letni ticsaj, 5 st.

1907. majus.

Zmozna
Gospa Vogrszka

POBOZSEN MESZECSEN LISZT.

REDI GA

Klekl Jozsef, Plebános Pri Szv. Szebestjani.

Vszebina.

Klekl Jozsef : Salve Regina	129
Sz cs : Kaj je szociáldemokrácia	133
(sj. m.) : Jezus vnájplemenitesem Oltárszkom Szvesztvi je vucsiteo krotkoszti	136
S. J. mladénec. Najbolsemi Krali.	140
Szlepec Ivan : Zsivlenje i nasega Goszpodná Jezusá Krisztusa	143
Bassa Ivan : Iz zgodovine szv. materecerkvi	153
Drobizs. — Glászi	156

Ki sesé liszt dáblati, naj za njega dve koroni posle na ime: Klekl Jozsef plebanos pri szv. Szebestjani, posta Battyánd. (Vasm.)

Sziromáki, ki nemorejo zdaj vesaszi plácsati, kak vszako loto tak i letosz lehko po veeskrátnih sumah, ali pa, kda bodo meli naednok plácsajo!

Csiszti dohodki liszta sze obrnejo na zidanje ednoga szamosztana (klostra) v krajini Szlovenszkoj na Vogrszkom. Preminocse leto je osztalo nanjega 400 koron. Zdaj zse mámo 800 koron.

NEVTEPENÓ POPRIJETA DEVICA MARIJA

ZMOZSNA GOSZPÁ VOGRSZKA. — POBOZSEN MESZEGSEN LISZT.

— RÉDI GA : —

KLEKL JOZSEF
PLEBÁNOS

PRI SZV. SZEBESTJÁNI (P. BATTYÁND, VASMEGYE.)

Prihaja vszaki meszee 8-ga. Cena 2 koroni, v Ameriko tri.

Salve Regina.

Pozdravljena bodi Kralica. Za kralico Marijo zovemo, kak kralico jo pozdrávlamo. Pa velika i zmozsna kralica je, ár kralüje nad nébov i zemlov, nad patriárkih i prorokih, nad apostolih i mantrnikih, nad szpovednikih i devicami i nad vszemih angelih i szvetcih.

Po pravici je kralica Bl. Devica Marija, kralica, stera za Bogom nájvekso časzt ma i nájvékso diko vzsiva v nebeszkom králesztvi. Zse poleg roda telovnoga je kralica, ár je Dávid krála krv tekla po njenih zsilah, zsnjegovoga pokolenja je rodjena. Ali escse bole i nájbole je kralica, ár je mati Jezusa Krisztusa, ki je goszpod i kral celoga sztvojenoga szveta.

Od njé pise D vid kral, szveti prorok, ka na desznici nebeszkoga králá sztoji v zlátom oblecsi obvzéta sz vnogov kraszotov (44. ps.); od njé szvedocsi šzv. János apostol vu knigi szkrivnoga razodenja, ka z dvanájszeterih zvezd sztojécso korono noszi na glávi, szunce má za oblecs, pod nogámi njoj pa meszec lezsi. (XII. pgl.)

Vsze to popiszanje na králeszko csészt kázse, ár poleg cslovecse szodbe korono na glávi szamo kralice noszijo, na desznici krala szamo one májo meszto, v nájlepso opravo szo szamo one oblecsene. Od Marije pa vsze to právi szveto pizmo, záto zse ono szvedocsi poleg tolmacsenjá teh recsih od sztráni szvéte matere cérkvi, ka je kralica ona.

Niscse naj ne miszli, ka kda mi Bl. Devico Marijo za kralico imenűjemo, ka te Jezusa v njegovoj králeszkoj csészti okrátimo. Jezus je vdrűgom pomeni kral.

Jezus je kral vszega sztvojenja, Marijin záto tűdi, ár je on kak Bog vsze z nicesza sztvo ro goridrzi; njemi je záto vsze podvrzseno, zsivo i mrtvo, dobro i hűdo. Kral je nadale Jezus vszeh nász zato tűdi, ár je on, kak Bog i cslovek, vsze nász iz robsztva satanovoga odszlobodo, ka je za vsze nász szvojo krv, szvoj zsitek tá dao i nász tak za szvoje podlozsnike nebeszke z pek-lenszkoga ognja doli kűpo. (Zsalosztno, ka vnogi nescsejo pekla povrzsti i v nébo priti.) V tom pomeni je Jezus nas kral i v tom pomeni je jedino on nas kral sz Ocsom i szv. Dűhom navkűpe.

Bl. Devica Marija je v drűgom pomeni nasa kralica. Ona je kralica, ár králeszko csészt, nájvékso lepoto, bogásztvo, blázsensztvo vzsiva vnébi. Ona je kralica ár jo vszi nebeszki prbivalci časztlijo i postűjejo jezero bole escse, kak podlozsniki na tom szveti szvojo kralico. Kralica je ona, ár je njena csészt nájvéksa, da jedino ona je mati bozsa. Kralica je ona, ár je njoj zs njénim szinom

Jezusom Krisztusom vsze podvrzseno. Jezusi Krisztusi je vsze podvrzseno, to známo, on pa kak dete je pá Mariji materi podvrzseni, záto ka njemi szlisi, njoj tūdi. Da nikdár nemore dete csészti dobiti, ka bi nisterni tráki zsnje na mater nebi zaszijali, ár nad velikocsov oblászti sztrmévsi zse nedovedocs pitamo: sto je mati toga zvisenoga, naj njoj tak sz csūdivanjem dokázsemo postenje, ka je táksega szina rodila.

Vsze je dobila z Jezusom sz szvojim szinom lūblénim, vsze njoj je podvrzseno, ka je na nébi i na zemli zvūn Bogá, zevszem ravna, vszakoј sztvári zapovedáva, vszi sze njoj zrácsamo, proszti i goszpoda, vszi jo za pomocs proszimo, sziomaki i bogati, betézsni i zdravi, vszi jo dicsimo, dūhovniki i redovniki, vojáki i med szvetom zsvocsi verni, vszi szpoznamo njéno veliko oblászt dobri, kda sze po njoj zvelicsamo, hūdobni, kda sze brezi njé pogūbimo. Oh bodi pozdrávlена Marija, Kralica!

Szvéti Alfonz nasz vesi i szv. mati cérkev dopūsztí to vcsenje, ka sze brezi Marije niscse ne zvelicsa, ka Jezus brezi njé nikomi ne odpré nebeszkoga králesztva ár poleg návadne poti bozsega previdenja brezi njene prosnje niscse ne dobi miloscse. Vidíte, kákso oblászt je dobila? Sz celim szvetom, sz vszakov dūsov ravna i szamo njoj verno szlūzsécse pela k szvojemi szini. Lūbleni návuk! Kak je Jezus ne odkūpo nász brezi Marije, tak nasz ne zvelicsa brezi Marije! Kak je on ne szpravo miloscse za nász sz szvojim trplenjom i sz szvojov szmrtjov brezi njé, ár je ona pri njih nazocsi bila, tak nam ne deli miloscse brezi nje, vszaki cslovek po njej dobi vszako miloscso, ár ona je zsleb, po steroin té dár trijedínoga Bogá k nam tecsé! Kak je Jezus ne zsivo brezi Marijine pomocsi i ne mro brezi njéne nazocsnoszti, tak nescse, ka bi mi zsvéli brezi njéne pomocsi i mirali brezi njéne podpore! Kak je ne poszlaona té szvet vsze ozsivlejocsega Dūhá Szvétoga brezi njé i ne so v szvojo diko nebeszko, ka bi ga njéni mili pogléd ne bi szprevájao do szivi oblákov, tak ne dá csloveki szvojega Dūhá i meszta vu nebi, kak szamo po njoj. Oh ne zapopadliva králeszka oblászt! Veszelim sze ti i z celoga szrca velim: „Pozdrávlена bodi kralica!“

Kralica je Devica Marija, vnébi má szvoj tron, tam odnet kralūje nad matercérkevјov, stera jo tūdi za kralico

imenüje i njoj, kak kralici na csaszt szveti Veliko meso, njéno vnebovzétje i za kralico koronüvanje. Oh radüjmo sze krscseniki i sz szv. matercérkevjev radosztno pozdravimo zmozsno naso kralico: „*Pozdrávlena bodi Kralica.*“

Pozdrávlena bodi Kralica patriárkov, ár je véksa tvoja vera od njihove! mocsnej szí vervala, ka tvoje dete bo Bog, ka devica osztánes i mali bozsa posztánes, kak Ábrahám patriárka to, ka sze njemi v sztarosztí dete naronodi i njegovo pokolenje sze povnozsí, ka doszégne stevilo nebeszkih zvezd i peszka morszkoga. On sze zoszmehao na bozso recs (I. Mojz. XVII. 17), ti szí pa brez dvojbe glávo nanizila i právila: Ovo szlüzsbenica Goszpodova, naj mi bode poleg recsi tvoje!

Pozdrávlena bodi kralica prorokov, ár je tvoje vüpanje, ka Bog odküpi szvet vékse od njihovoga. Oni szo v grob leglí sztem vüpanjom, ka odküpitel pride ednok, ti szí pa Odküpitela v grob polozsila i mrtvoga na té szvet nazájcsákala i tüdi nazájdobila!

Pozdrávlena bodi kralica apostolov, ár szí za Jezusa od vszeh apostolov vecs vcsinila i njegovo vero sz tvojimi molitvami od vszeh bole razsirila!

Pozdrávlena bodi kralica mantrnikov, ár szí od vszeh vecs trpela, kda szí vu na krizsi vmorjenom jedinom szini jedinoga tvojega Bogá objokávála!

Pozdrávlena bodi kralica szpovednikov ár je tvoja potrplivoszt, stera je níkdár ne z menjkávála, veksa od njihove!

Pozdrávlena bodi kralica devic ár szí sze ti med njimi Bogi nájbole dopádnola!

Pozdrávlena bodi kralica vszeh angelov i szvetcov, ár szí vsze angele i vsze szvétce vu jákosztah prekoszila. Da szí tak zmozsna, tak velike csészti Marija, z nájvéksim postüvanjom sze ti priklonim ino ti právim:

„*Pozdrávlena bodi Kralica!*“

(Dale.)

Klekl Jozsef.

Kaj je szociáldemokrácia.

Cslovek bi sze rad szmejao nad temi modrimi navukami, csi sze nebi znajslo vnogo lüdih, steri je verjejo. Ali vi bi to radi znali, kak more cslovek kaj taksega vervati? Povem vam. Csi je cslovek v nevoli, te sze za edno szlamo tüdi lovi. Toga pa niscse nemore tajiti, ka szo vnogi lüdje vu velkoj nevoli. Liberálszke vláde szo szamo te zmozsne i bogate bránile i pomágale, za mále vérté i delavce szo sze ne brigale, nego szamo szo je z velikov dácsöv gülile. I tak je dnesz sztális delavcov i málih poszesztnikov zadoszta nevolen. Doszta morejo delati i malo szí zaszlüzsijo. Zsivlenje je pa drágo. I csi zdaj med takse ogüljene i obtersene lüdi eden szociáldemokrátni zapelávec pride ino njim lehki zsiték i blazsensztvo obezsüje, tak je ne csüdo, csi njemi tei radi verjejo, csi ravno szami neyejo, kak do mogli poleg teh norih návukov blazsensztvo náiti. Szamo, ka cslovek li rad verje tiszto, ka szí szam zsele.

Ali cseden, premislen cslovek, poszebnó právi krisztjan teh navukov ne bode vervao i ne bode od njih csakao pobolsanja szvojega sztalisa. Ar zna, ka sze po krivicsnoj poti, po reberiji nikaj dobrogo ne doszégne. I zna, ka je razlocsek med lüdmi vszigdar bio i bode; od zacsétka szveta do denesnjego dneva szo bili i do konca szveta bodo bogati i szíromaki, szkrblivi i nemarni, csedni i nori, dobri i bozsni. I toga razlocska med lüdmi niksi szociáldemokrát nemore odsztrániti, ar je té razlocsek

szam Sztvoriteo posztavo med lüdi. „Sziromake te vszigdár meli med szebom“ — veli Jezus Krisztus vu evangeliumi Mat. 26. 11., Mark. 14. 7., Jan. 13. 8.

Ali szociáldemokrátí szami tüdi ne verjejo, ka drügin predgajo. Oni szvoje divje navuke szamo na to nücajo, ka med lüdmi nezadovolnoszt i nemirovnoszt szejajo. Potom pa lüdi vküp szpravljajo vu szociáldemokratno drüstvo. I vu tom drüstvi vszaki more na tjeden 10 krajcarov notri plácsati „za drüstvene potrebsine.“ Iz teh penez szí voditelje lehko zsvljenje szprávljajo. Zvün toga more vszaka kotriga küpiti one novine i knige, stere voditelje vödávajo; i to voditelom sztrahsno doszta penez prineszé. Záto vidimo, ka szo sze escse vszi szociáldemokratni apostolje obogatili, delavcom szo pa nikaj ne pomogli. Nego csi stera vláda scsé takso pravdo nasztaviti, stera bi delavcom sztalís poboljsala, teda sze ravno szociáldemokratni voditelje tomi najbole proti posztávlajo! Zakaj? Záto, ar csi de ednok delavcov sztalís boljsi, teda delavci vecs ne bodo poszlüsali na prazno obecsanje szociáldemokratnih voditelov i ne bodo njim vecs plácsüvali „drüstvene dácse.“ Zatogavolo szociáldemokratni voditelje niti nescsejo, ka bi sze delavcom sztalís popravo, ar tak oni vecs nebi meli lehkoga „gsefta!“

Med voditelami szociáldemokratov ni eden ne obdrzsáva toga navuka, ka je imanje tolvasztvo i ka trbe vsza imanja razdeliti med delavce; nego vszi to gledajo, naj szí z kem vecs imanja vküp szpravijo i potom na szvoje vzsivanje obdrzsijo. Defüjszó, imeniti belgiski szociáldemokratni apostol, je pred nisterimi letami po szvoj tetici eden million erbije dobo. Szociáldemokrati szo vu novini razglászili, ka on to sumo poley szociáldemokratne pravice med delavce razdeli. Gda szo pa delavci vküp prisli, ka bi vszaki dobo szvoj del, teda je goszpon Defüjsza nigde ne bilo, ar je z penezi odszkocso v lüdszki orszag, naj njemi ne trbe penez razdeliti.

Bebel Auguszt, ki je prle drakslarszki detics bio, zdaj je pa szociáldemokratni „poszlanik“ na drzsavnom zbori i glavni apostol nemskih szociáldemokratov, má pri Cüris-kom jezeri eden lepi grád na tri stoke i okoli njega lepi veliki ograd i plemenite gorice. Po najmenssem racsuni je

to vredno 400.000 rajnskov! Ali kelko szo mogli nevolni delavci sztradati, dokecs szí je Bebel z njihovih tesko zaszlűzsenih krajcarov to vrednoszt vkűp szpravo!? Ar to vszaki lehko prevídi, ka szí je on toga po szvojoj mestriji ne mogeo szpraviti! — Gda je Bebel ednok jako osztro govorio na drzsavnom zbori proti imanji, szo njemi ovi poszlanci vocsimetali njegovo lepo imánje, i on je eto odgovszó: „*Niti kokos ne grene zaman.*“ Tak! Zato on lárma proti imanji, ar njemi to lepe peneze noszi od szíromaskih delavcov!

I drűgi szociáldemokratni voditelje, na pr. Marks Karol i Lazall Ferdinand, obadva zsidova, najprviva apostola szociáldemokracije, sze tűdi nemata tozsiti, ka bi mogla od gláda mreti, ar szta szí lepo bogásztvo szpravila. I denesnji voditelje nemskih szociáldemokratov (zvűn Bebela) Singer, Wollmar, Adler, Liebknecht szo szamo millionarje!

Sz.—cs.

Jezus vnájplemenitesem Oltárszkom Szvesztvi je vucsiteo krotkoszti.

Vékse lübezni od te nema niscse, kak sto dá szvoje zsvilenje za szvoje prijatele. (Jan. XV. 13.) právi szam Jezus. Ali Jezus je pa ne dao za nász szamo szvoje zsvilenje. On je scse celo szamoga szebé vnicsó, ár je v preszvéto Resno Telo szkrio ne szamo bozso mocs i velicsansztvo, nego tūdi cslovecso naturo, tak ka mi vposzvecsenój hostiji nevidimo drūgo, kak kep krūha, vsze drūgo je szkrito; szamo mocsna i nepotrliwa vera nam poszvedocsi, ka je té krūh ne vecs krūh, nego pravi zsvi Bog.

Vsze je szkrito, szamo lübezen je ocsita. Jezus je lūbo szvoje i lūbo jih je do konca. Z lübezni je osztáo pri nasz i bo prebiváo do konca, kak je szam oblūbo „Gledajte, jaz osztánem pri vasz vsze dnéve do konca szvejta (Mátaj XXVIII. 20.). Ta neizmerna lübezen Jezusova vnájplemenitésem Oltárszkom Szvesztvi pa térja od nász, da tūdi mi njega vise vszega lūbimo. Zahválni sze moremo kazati Jezusi sztém, ka ga zgrehi ne zsálimo, ka ga vecskrát i vredno kszebi vzememo v szv. precsiscsavanji, ga radi iscsemo, csi ga mésnik neszé k betezsniki ali vpreszeciji, i ka ga vreló molimo vnájplemenitésem Oltárszkom Szvesztvi.

Mi známo, ka nezmerna lübezen Jezusova zaszlūzsi

naso najvékso zahvalnoszt i itak je naszprotno. Csi pitas szam szebé i csi preglednes szvoje preminocse zsvljenje, ah! vsze szvedocsi ka Jezusa ne lúbimo, liki ga sесе zmirom zsalímo dén za dnévom, tjeden za tjednom, leto za letom. Zsalosztno je to, ali isztina je!

Po pravici sze Jezus lehko tozsi z recsmi pszalmishta : „*Tihinec szem med szvojimi brati*“. (LXVIII. 9.).

Kelko krsccsenikov pride vcérkev, i Jezusa ne pozdrávijo, scse szvojega kolena ne priklonijo, tak da njega nebi bilo na tom szv. kraji. Kelko jih jeh, steri sze nazocsi njega szmejejo, govoriijo, szünjávajo. neszpodobno obnásajo; ka, scse celo med najszvetésim opravílo na njega miszliti nescsejo! O mlácsnoszt cslovesca!

O potrplivoszt Jezusova! Kak nasz mores scse lúbiti o Jezus pri taksoj nezahvalnoszti. Ka te li scse nagible, ka scsés med nami prebivati? Ka te zadrzsáva, ka nasz ne kastigas? Ali zakaj to szpitávanje, ve nam naprej tak lúbeznivo odgovárjas: „*Vcsite sze od méne, ki szam krotek i iz szrca ponizen*“. Scse zglédom nam scsés pokázati szvojo krotkoszt; krotek szí kak ágnec, steroga pelajo vmesznico, záto nam prizanásas. Zadoszta, escse prevecs zrokov más sze szrditi na nász i nad nami sze csemereli; ali tvoja kratkoszt, stera túdi nász scsé navesiti, tá ti brani, ka nasz ne kastigas.

V tabernakulumí prebivle nas bozsi Zvelicsiteo nocs i dén, i prav dosztakrát scsiszta szam, le nevidni angelje ujemi szpevajo szlavo i mali poszvet szvedocsi, ka tú prebivle kráo nebész in zemle. Ali neima on pravice térjati od nász, naj ga csasztimo i molimo nepreneboma, ali nasz nebi szmeo zapűsztiti, ár szmo mi tak mrzli do njega? Ali more prebivati vnasih cérkvah?

O lehko bi so od nász, ve ga szami gonimo od szébe z grehi, szami sze bránimo njegovi dobrot, szami zame-távlemo milöscse, stere nam ponűvle, nasa nezahválnoszt ga goni vkraj od nász, ali on escse li nájde veszélje med csloveskov decov prebivati, ár njemi zakrije naso nevrednoszt njegova neizmerna krotkoszt.

Na mesnikove recsi: „*To je moje telo*“, prides, o krotki Jezus na nas oltár i ne glédas ne na nevrednoszt mésnikovo, ne na nezahválnoszt lüdi. Mirno dopűsztis, ka te més-

nik prime v szvoje roké, deli szebi i drögim i tiho trpis, csi te sto nevredno kszebi vzeme.

Gda pa v szv. precsiscsavanji prides v szrcé szpokor-noga gresnika, pa nam posebno kazses szvojo poniznoszt : Csi te pa zavzsivle neszpokorjen szmrtnimi grehi zamazani gresnik, nam pa ocsiveszno kázses poleg poniznoszti tüdi szvojo krotkoszt. Sto nevredno prime szv. precsiscsávánje, tisztomi valájo recsi, stere govori Bog po proroki Ezekieli : „*V njihvoj szredini szem onecsaszten*“ (XXII. 26.). Krscese-nik, steri vzeme kszebi szv. telo nevredno, vcsini vékso hüdobijo, kak bi jo vcsino tisztí, steri bi poszvecseno hos-tijo v blato vrgeo i znogami tlasco; zakaj? ár je blato ne tak nevredno prijeti meszo Sziná bozsega, kak szrce z grehi zamánoga krscesenika. Sztrasno veliki i grozen greh vcsini tisztí, steri nevredno sztopi k sztoli Goszpodovomi. Ali Jezus nájvecskrát escse taksemi hüdobnومي odpüsztí. I csi bi mogeo Jezus scse trpeti, kak je trpo pred szvojim sztajenjom, trepetao bi i potio bi escse hüjsi krvavi pot, kak na olszkoj gori. Nebésza trepecsejo nad gresnikovov predrznosztljov, angeli i szvetniki sztráhom csákajo grozne kastige, stere morejo zadeti taksega csloveka. Naráva (na-tura) szama bi sze zgrozila nad taksov hüdobijov, csi bi znála za njo. O kaksa zaszleplenoszt! O kakse razsalenje, vsze trepecse i sze zible, szamo cslovek osztáne okoren, vsze zové kastigo, vsze zsalúje, vsze sze proti, szamo Jezus escse má potrplenje, szamo on jedini escse prizanása. Pra-vicsnoszt njegova térja kastigo, krotkoszt njegova pa proszi odpüscsenje. Rávno tak bi lahko vrgeo na tla gresnika, steri nevredno prisztopi k szv. precsiscsávánji, kak je vrgeo sereg vojákov na olszkoj gori z ednov recsjov; i rávno tak bi sze zdaj lahko ogno i nebi so v szrcé gres-nikov, kak sze je ogno zsidovov, gda szo ga steli kame-nüvati; i sz tisztov oblásztjov bi tüdi z Oltárszkoga Szvesztva lahko zapovédao narávi náj zsalúje nad grozovitnim gre-hom bogoszkrunsztva, kak je zapovédao pri szvojoj szmr-ti szunci, ka je potemnelo, mrtvecom, ka szo gori sztanolí, pecsinam, ka szo pokale, v megnjeni bi lahko gresnika kastigao i ga vrgeo vu vekivecsen ogen, ali njegova krot-koszt njemi to nedopüsztí, njegova neizmerna krotkoszt escse csáka, náj sze gresnik szpreobrné. Krotkoszti nasz pa ne vcsi Jezus szamo v cérkvi, nego i odzvúne cérkve.

Gda neszé mésnik szv. popotnico k betezsniki ali gda neszé Jezusa vu szv. Resnom Teli v precesziji, kelkokrát sze zgodi poszebnó v váراسi, ka králanebész i zemle ne csasztijo vszi; vnogi ne pokleknejo, nisterni sze escse szmejejo, malo krscsenikov ga vcsaszi szprevaja do hizse betezsnikove, vcsászi pa niscse. Csi bi tak delali zemelsz-kim králom, doszégnoła bi vsze zaszmehovávce obcsüttliva kastiga; kráo bi sze razszrdo i nebi priseo vecs med ne-postene lüdi.

Jezus pa vu szvojoj krotkoszti vsze trpi i prizanása. Vidi sze, ka tüdi zdaj moli, kak je molo na krizsi za szvoje razsalivce. *„Ocsa odpüsztí njim, ár nevéjo, ka delajo“.*

Vsze povszod záto, kama stécs sze zglédnemo, na Jezusa vpreszvétom oltárszkom Szvesztvi povszod sze kázse neszkoncsana njegova krotkoszt. V cérkvi rávno tak, kak od zvünaj cérkve má Jezus doszta z rokov sze csemeriti nad nami, ali na obema krajoma nevidimo drügoga, kak krotkoga Agneca i dobroga pasztéra, steri nasz milo k szebi zové vsze: *„Vcsite sze od méne, ki szam krotek i iz szrca ponizen“.*

Po „Cvetji“ i Župančič J.-a „Dušna pomoči“-i (sj. m.).

Najbolsemi Krali.

ednoj dezseli vláda imeniten kráo. Szreca njogovoga lüsztvá njemi je pri szrei; zsivi za szvoje lüsztvó, obilen blagoszlov razsirjávle po szvojoj dezseli. Polek toga je poszebno jako lübezniv. Té kráo sze nameni zapüsztití szvoje presztolno meszto, ka bi pogledno celo dezselo, ka bi jo mogo potom scse bolse vládati. Ka miszlite, ka sze zgodi? Vszi njegovi dobri podlozsniki do z veszéljom csakali njegov prihod; pripravlali sze bodo zse dugo pred královim priblizsávanjom, da ga kak najszlovesznese gor primejo, ka njemi pokázsejo szvojo vdánoszt, szvojo pokorscsino i lübezen. Poti, po sterih de sze vozo, bodo olepsali sz szlavoloki i sz cvatlicami. I gda je zse na poti, kak szvétesnje je vsze. Kak szo vsze meszta i vészi okrasene. Zasztave migajo, szloveszno zvojenjé naznani njegov prihod, mozsárje pokajo, vsze sze veszeli tak imenitnoga dogodka.

Pogledni drághi cstevec szlabo podobo toga, ka de sze szkoro obszlüzsávalo v szv. Cerkvi. Dén szv. Resnoga Tela sze nam priblizsáva. Zgledni sze vu dühi po célom krs-csánszkom szveti. Pogledni, kak szvétesnjo sze je obleklo vszako meszto, vszaka krs-csánszka vész, cészte i poti szo okincsane sz szlavoloki, i z venci, tla szo poszipana sz szcvetlicami; szloveszno zvojenjé sze csüje dalecs okoli. Proceszija sze priblizsáva.

Cela obcsina sze je zdrüzsila v dugoj vrszti i sze premikáva po okincsani csesztah i potih. Kelko vrelí glasz-nih molitvi! kak lepo szpevanje sze csüje po cvetocsoj narávi. I komi je namenjeno vsze to? Najbolsemi králi. Szv. Resnoga Tela dén obszlüzsáva szvoj szlávni obhod, i njegovi dobri, verni podlozsniki szo sze doszta trüdili ka ga kelko je mogocse szloveszno szprevájajo, ka pocasztiyo njegov prihod i njemi pokázsejo szvojo vreló lübezen. Ka je Jezus nas Goszpod i Zvelicsiteo isztinszko nazocsi kak Bog i cslovek v preszvétom Resnom Teli, on obszlüzsáva té dén szvoj szlavni hod.

Celo leto je prebivao vu szvojoj hizsi, na szredi szvo-jega lüsztvá v neszkoncsanoy poniznoszti. Kak mogocsen

goszpod! I kak málo prebiváiscse szí je zvalo v szvojoj poniznoszti. Ka more prebivati med szvojim lüsztvom. Neznaten tabernákulum, kejp mále hostije. Njegovar lübezen do nász je, stera njemi ne dá zamelávati szimaskoga sztanovánja. Sto more zmeriti blagoszlov, steri pritecsé sz té mále hizsicse vszem, steri njemi ne zapérajó szvojega szrcá. Dén za dnévom sze aldüje za njé, ka bi je szpravo z Ocsom, ka bi ga naklono, da sze jih szmili v njüvi britkoszti i nevolaj i njim dá szvojo pomocs. I tak sze razsirjáva z oltára zvelicsanje i blagoszlov na vsze, steri sze sz pobožsnoszťov Jezusi preporácsajó. In vszigdár prebiva v szredini, med nami; vszigdár je pripravleni szprejéli vsze, steri k njemi pridejo, naj zse bo, da ga v cérkvi iscejo, ali pa sze domá obrácsajó do njega sz pobožsnim zdihávanjom i vszigdar njim odpüscsa sz tolázszbov i blagoszlovom. Ka, njegovo prebivanje i müjenje v tabernákulumi opliva blagodejno na celo pobožsno obesino. Ali more Bog poglednoti na njo, ka nebi vido szvojega lüblénoga Sziná na szredi med njimi. Sto zná, kelkokrát odvrné pogléd na njega kastigo bozse pravice od njé. Kelko obilnih bozsi miloszti i dárov zrok je té pogléd. Ali to je scse ne vsze. Te imeniten kráo zové vszigdár podlozsnike na szvojo jesztvino. I na kakso jesztvino! Szvoje lasztivno telo, szvojo lasztivno krv, szvojo bozsánszko i cslovecso naturo dáva za hráno njihovim nemertelnim düsam. Tiszti, sterih szprejmejo pozvánje i pridejo kak dosztojni gosztjé k jesztvini, kostajo vszigdár nove tolázszbe i novo dühovno veszélje i prejemajo miloscsó za miloscsóv. Sto more preceniti haszek vrednoga szv. precsisávanja.

Tak vláda té velki, blági kráo, nas Goszpod, med szvojim lüsztvom. Na szvétek szvojega szv. Resnoga Tela má szvoj veszéli szlávni obhod. Toga sze veszelijo vszi pravicsni, vszi dobri. Ar za nji volo sze tak ponizi, ka scsé prebivati celo v neznatnoj hostiji i sze tak szposztávla szvojim podlozsnim, záto njemi scséjó szkázati dosztojno csaszť na njegov szlávni dén pred vszem szvétom.

Okoli njega sze zberéjo, szprevajajo ga, kak negda zsidoszko lüsztvo, stero ga je szprevájalo v Jeruzsálem i ocsiveszno poszvedocsilo njegovo bozsánszťvo.

Pobozsnoszt, sterov ga obdájajo, molitvi i peszmi, stere sze razlegajo njemi na csaszt, postűvánje, sterim na dolocsenih krajih okoli njega poklekűjejo, vsze to zové celomi szveti: Glédajte nasega Bogá. I zasztave v procesziji, stere njemi na csaszt plapolájo, venci i cvetlice i vsze lepticsje z sterim je okincsala vrela pobozsnoszt njemi v csaszt, vsze to naj zové i vsze za isztino zové celomi szveti: Glédajte szvojega Boga.

Ar je vládao velki, milosztivni Goszpod sz taksov naklonjenosztjov med njimi, ár njim je vszigidár szkazsűvao doszta dobrot pri szv. mesi i pri szv. precsiscsávanji, zato njemi scsėjo szkázati pri toj veszéloj priliki szvojo zahválnoszt ocsiveszno, szloveszno i naglász.

Ka csűje njihovo szrcé, to szvedocsijo molitvi i peszmi, to govoriyo zvonovje, zasztave, venci i vsze lepticsje: „Hválite Goszpoda, ár je dober, ár na veke njegva miloscsa.“ On je vűpanje szvojih lűdih, on njihovo závetje.

Ka dobroga sze more zseleti, vsze sze dobi po njem, po Goszpodi i Zvelicsiteli. Kak sze podlozsní blizsajo i razodevajo szvoje prosnje králi, steri obiscse njihovo dezselo, tak sze godí na szv. Resnoga Tela dén. Jezusovi podlozsní szprevájajo njega, szvojega krála po szvojoj obcsini, po szvojih potáj mimo szvojih hizs, ogradov i njiv i proszijo, naj ponovi, ka pravi szv. pizsmo od njega, hodo je med njimi, dobrote delil, kak szled za szebom je nihao dobrote. Csi je v hizsi, kde ide Jezus mimo njé, belezsnik ali zavrzseni szirmák, náj ga proszijo tolázsbo, náj njim da szvojo szv. miloscsa i pomocs, csi prebivla v hizsi gresna persona, stera sze je odtűjila Bogi, náj jo pripela nazáj na právo pot i naj jo szpreoboné, csi vláda v hizsi vdánoszt v bozso volo, náj jo vtrdi i okrepcsa; sztarise i deco, verte i hlápce kaksega sté szlána vsze naj blagoszlovi, vsze náj nagne i zové k vernomi szpunjavanji duzsnoszti. Tűdi njive i trávniké, steri mimo ide naj blagoszlovi i „szád zemle dá i ohrani.“

Vszí zovéjo z glászom, sterim ide Goszpod do szrcá: Jezus szin Dávidov, szmiluj sze nam! Cela obcsina náj bo delezsna Goszpodovoga blagoszlova.

Zagolovo po pravici vűpamo, ka szo nasi cstevci med tisztimi, steri znajo ceniti naklonjenosztí i miloscsa nesz-

koncsno plemenitoga nebeszkoga krála v szkrivnoszti njegovoga preszv. Tela i zdaj sze zahválnim, vrélim szrcom vdelezsüjejo procesziji szlavnoga dnéva Goszpodovoga.

Nigdár ga nemrete zadoszta hvaliti, pravi szv. Cérkev, nad vszo hválo vzvisana je Goszpodova lübezen i miloscsa.

Vszaki sze náj pridružsi k procesziji, szrcom punim postüvanja, zahválnoszti i vüpanja i vu vszem szvojem zadrzsávanji náj kázse, ka csüje v szrci, ár vsze vala to. Najbolsemi králi. Vszaki náj sze szpomina miloscsa i dobrote, stere je dobo pri szv. mesi i szv. precsiscsávanji ali pa pri drügh prilikah i naj sze zahváli — najbolsemi králi.

Blázseni je, steri tak dela med proceszijov, Jezus gléda zdopadjenjom na njega i njemi posila szvoj blagoszlov.

Po „Cvetji“ S. J. mladénec.

Zsivljenje i vcsenjë nasega Goszpodna Jezusa Krisztusa.

Szlednja szodba.

Ka je dela szmilenja zvršavati potrebno, to sze szvedcsi z onoga vcsenjá, stero je drzsao Jezus od szlednje szodbe. Té návuk sze etak glászi: Gda pride Szin cslovcesi vu szvojoj diki i angelje z njim, teda szí széde na králeszki sztolec szvoje dike, naj bi szodo zsiye i mrtve. Pred njega sze vküpszprávijo vszi národje i on odlócí ednoga od drügoga, kak pasztér locí ovcé od ovnov. I poszlávi ovce na deszno, ovne pa na levo roko. Na desznoj roki bodocsim bode pravo: Hodite blagoszlovleni Ocsé mojega i ládajte z králesztvom od zacsétka szveta vam pripravlenim. Ár szam lacsén bio i naszitili szte me, zséjen szam bio i napojili szte me, tühinec szam bio i gori szte me prijéli; betezsen szam bio i pohodili szte me, voznik szam bio i k meni szte prisli. Teda bodo pravicsni pravili. Goszpodne! gda szmo vidili tebé gladúvati i hránili szmo te, zséjati i napojili szmo te, gda szmo te vidili kak potnika i gori szmo te prijali? Gda szmo te vidili betezsnoga ali voznika, ka bi k tebi prihájali? Teda njim Szodec odgovori: Zaisztino velim vam, kajkoli szte vcsinoli ednomi z teh nájménsih, meni szte vcsinoli.

Na levom sztráni bodocsim de pa eta pravo. Odhájajte od méne prekléti na ogen vekivecsni, steri je vrági i angelom njegovim pripravleni. Ár szam lacsén bio i ne szte mi dáli jeszti, zséjen szam bio i ne szte me gori-prijéli, nági szam bio i ne szte me odeli, betezsen i voznik szam bio i ne szte me pohodili. Teda bodo oni tüdi, kak ovi pravicsni, od njega szpitávali: Goszpodne gda szmo te vidili lacsnoga, zséjuoga, ali potnoga, ali nágoga ali betezsnoga, ali voznika i ne szmo ti szlüzsili? I Szodec de njim pravo: zaisztino velim vam, kajkoli szte ne vcsinoli ednomi z teh nájménsih, ni meni szte ne vcsinoli. I odhájajo eti na moko vekivecsno, pravicsni pa na zsiték vekivecsen.

Trétji del.

Csüde Jezusove.

1.

Kánaánszka szvádba.

Gda je Jezus vu Galileo priseo, na trétji dén je szvádba bila vu galiletánszkoj Káni, gde je Jezusova mati tūdi nazosci bila. Ali Jezus i vucsenicje njegovi szo tūdi pozváni bili na szvádbo. Gda bi Maria v pamet vzéla, ka je hizs-nomi goszpodári vino zmenkalo, te je právla szvojemi Szini: Ne majo vina. Jezus je pa odgovoro: Ka je za to meni i tebi! escse je ne prisla vōra moja. Maria pa tak, da bi od Dūhá szv. nadehnjena bila, právi szlugam, kakoli de njim Jezus zapovedao, naj vcsinijo.

Na návadno zsidovszko ocsiscsávanje je pa sztalo tam sészt kamenih veder. Jezus je pravo szlugam: Napunte té vedre z vodov. Szlugi szo pa njé do strihoma nalejali. Po tom pa právi szlugam: Neszte je k sztarisini. Sztarisina pa, gda bi kostao na vino obrnjeno vodo, je ne znao, odked szo to dobili. Záto k szebi zazovivsi mladozsenca právi njemi: Vszáki cslovek zaprva dobro vino dá i gda szo sze zse goszti zapojili, te pozadnjese pred njé posztávi, ti szí pa do szlednjega obdrzso dobro vino. To je bila prva csüda Jezusova, tak je on vōnazveszto szvojo diko i vervali szo vu njem vucsenicje njegovi.

2.

Zs zslakom vdárjeni.

Vu ednom dnévi, gda bi Jezus vesio lűdsztvo, stero sze je vszigdár z véksin racsunon k njemi pridrűzsilo, szo szí farizeusje i pismoznanci tūdi k Jezusi szeli; i mocs Goszpodnova je bila med njimi, stera je njé vrácsila.

Te szo nisterni moski z zslakom vdárjenoga csloveka prineszli na poszteli i pred Jezusa szo ga steli posztaviti, ali od vnozšina lűsztva szo ne mogli k njemi prihájati. Záto szo gorisli na sztreho i odnet szo ga z posztelov pred Jezusa pűsztili.

Jezus pa vidocsi njihovo vero právi betezsniki : cslovek odpúsztiljo sze tebi tvoji grehi. Farizeusje i piszmoznanci szo pa muvili med szebom govorécsi : sto je on, ka takse preklénsztvo gucsi ? Zvün Bogá sto bi mogeo grehe odpúszliti ? Jezus pa poznavsi njuva mislenja njim právi : Ka sze burkate i ka prestimáivate vu vasih szrcah ? Ka je lezsehse ? To praviti : odpúsztiljo sze tebi tvoji grehi, ali pa : sztani gori i hodi ? Naj bi pa znali, ka szin cslovecsi, ki je z ednim i Szin bozsi, má oblászt na zemli grehe odpúscsávati, záto právim tebi ti betezsnik : sztani gori, vzemi posztelo ino idi vu hizso tvojo. Betezsnik je pa pred vszem lúsztvon gorisztano, vzeo je posztelo i zvisávajocsi Bogá povrno sze je vu szvoj dom.

Nazocsni vszi szo sze pa z csüdivanjon napunili i pravili : Csüdna dela szmo dnesz vidili. Farizeusje szo sze pa na vsze vékse csemére pobüdili proti Jezusi.

3.

Szin naimszke dovice.

Jezus sze je vu Galilei z szvojimi vucsenikmi k Naim imenüvábanon váراسi priblizsávao. Gda bi priseo k varaskim vrátam, ednoga mrtvoga szo rávno vöneszli : jedini szin edne dovice je on bio. Szmilüvao sze je pa Goszpod nad dovicov ino njoj právi : Ne jocsi sze ! I sztopivsi k mrtvomi njemi právi : Mladénec velim tebi, sztani gori ! I mrtev sze goriopravo vu skrinji i zácsao je gucsati. Te je njega zshivoga prekdao materi njegovoj. I vszi szo presztraseno zvisáveli Bogá govorécsi : Velki porok je nasztano med nami i pohodo je Bog lúsztvo szvoje.

4.

Od deszét gobavcov.

Gda bi Jezus so vu Jeruzsálem po Galilei i Samarii je prekpótüvao ; i gda bi notriso vu edno vész, deszét gobavi moskov je prislo pred njega, ki gda za volo szvoje betega sze nebi szmeli k csloveki priblüziti, ozdalécs

szo kricsali : Jézus, Vucsita szmiluj sze nad nami ! Jezus pa váravsi njé právi njim : Idte i pokázste sze popom ! sterih csészt je bila ocsiscsávanje szvedocsiti. I odhájajocsi na poti sze jih je vszeh desztét ocsisztilo.

Vidivsi pa eden z njih, ka sze je ocsiszto, povrne sze nazáj k Jezusi z velkim glászom zvisávajocsi Bogá i pred njegovimi nogámi na obráz szpadnovsi zahválo sze je ; i té eden je bio szamaritánec. Jezus pa právi : Desztét sze jih je ocsisztilo, gde jih je pa ti devét ? Szamo ete tühinec je priseo hválo dávat Bogi ? I právi zahválnomi szamaritánci : Sztani gori ino idi, vera tvoja je tebé odszlobodila.

5.

Od szleporodjenoga.

Z Jezusom je na poti eden od rojsztva szvojega szlepi cslovek vküppriseo. Pitali szo ga pa vucsenicje : Rabbi sto je kriv, on, ali pa roditelje njegovi, ka sze je té cslovik szlepi narodo ? Jezus njim pa odgovoro : ni on, niti sztarijsze szo krivi, nego záto sze on vu szleposzti narodo, naj bi sze po njegovom ozdravlenji vönazvesztila dika bozsa. Jaz morem dela onoga zvršávati, ki je mené poszlao. Eta govorécsi plüno je na zemlo i z szlin je blato napravo i z blatom je namazao ocsi toga szlepoga. I právi njemi : Idi i operi sze vu vodi Siloe (stero telko zadene kak : odposzlani.) Odiseo i mujo sze je i nazáj je priseo kak vidécsi. Szoszédje pa, ki szo ga za szlepoga kodisa poznali, szo pravili : Ne li to je on, ki je tam szedo ino kodivao ? Edni szo pravili : to je tiszti. Drügi pa : ne je to on, nego eden drügi k njemi szpodoben. On szam je pravo : jaz szam tiszti. Pitali szo ga zato : kakda szí pregledno ? I odgovoro je on : on cslovek, ki sze za Jezusa zové, je blato napravo i namazo mi je ocsi i pravo idi i operi sze vu Siloe vodi. I jaz szam odiseo, mujo sze i zdaj vidim.

Dale szo ga szpitávali, gde je on, ki te je zvrácso ? Odgovori : Nevem. Po tom szo ga k farizeusan odpelali,

steri szo ga tūdi pitali, kakda sze je zgodilo, ka zdaj vidi. Njim je tūdi pravo : blato mi je polozso na ocsi, oprao szam sze i zdaj vidim.

Na to szo nisterni od farizeusov pravili : on cslovek nemre biti od Bogá, da szoboto ne zdrzsáva. Drūgi szo pa pravili : kakda bi mogeo csiniti grehsen cslovek eta znamenja ? I znova szo od szlepoga zvedávali : ka drzsi on od onoga, ki njemi je odpro ocsi ? On je pa pravo : ka je porok. Zdaj szo pa zsidovje ne steli vervati, ka bi on szlepi bio i ka je pregledno. Zazváli szo zátó roditele njegove i szpitávajo od njih, csi je to njuv szin, od koga právijo, ka sze je szlepi narodo ? i kakda zdaj vidi ? Roditelje njegevi szo pa odgovorili : to známo, ka je on nas szin, to tūdi, ka sze je on szlepi narodo ; ali kakda zdaj vidi, to mi nevemo ; od njega pitajte, zadoszta velki je, ka bi szam gucsao od szébe. Z bojaznoszti tak szo odrinoli od szébe ednáki odgovor, ár szo szí farizeusje vkūpzgu-csali, csi de sto njega za Krisztusa drzsao, onoga vōza-préjo z szvojega szpráviscsa. Zváli szo zátó znova onoga csloveka, ki je bio szlepi i pravili szo : Daj hválo Bogi, mi známo, ka je on cslovek gresnik. Na stero opitani odgovori : Csi je gresnik, to nevem ; edno znam, ka szam bio szlepi i zdaj vidim. Pálig szo ga pitali : Ka ti je vesino ? kakda je odpro ocsi tvoje ? Odgovoro njim je : pravo szam vam zse ; csūli szte. Zaka scséte znova csūti. I vi scséte njegovi vucsenicje posztánoti ?

Na to szo ga zakunoli govorécsi : ti boj vucsenik njegov, mi szmo pa Moyzesovi vucsenicje. Mi známo ka je z Moyzesom Bog gucsao, od toga pa nevemo, odked je. I odgovori njim, ki je bio szlepi : Rávno to je csūdno, ka vi neвете, odked je i odpro je ocsi moje. To pa známo, ka gresnike Bog ne poszlühne, nego onoga, ki Boga postūje i csini volo njegovo, poszlühne. Da on nebi bio od Bogá, te nebi mogeo csiniti nikaj.

Farizeusje szo pa pravli njemi : Celi szí sze vu grehi porodo i ti scsés nász vesiti ? I vō szo ga vrgli Csūo je pa i Jezus, ka szo ga vōvrgli, gda bi sze z njim szrécsao, pita od njega : Verjes vu bozsem Szini ? On pa pita : Sto je on, Goszpodne, ka bi vervao vu njem ? Jezus

odgovori: Vido szí ga zse, on je, ki z tehom gucsi. On pa pravi: Verjem Goszpodne! i pokleknovsi molo ga je.

6.

Glühonemi.

Z Tirusa krajin odhájajocsi Jezus priseo je k gali-leánszkomi morji. Eli szo k njemi pripelali ednoga glühoga i nemoga i proszili szo ga, naj bi na njega polozso roké szvoje i tak njega zvrácsó. Jezus sze je szmilüvao nad neszrecsnim, odpela ga od lüsztvá, prszte szvoje je püszto vu vüha njegová i z szlinami sze dotekno jezika njegovoga govorécsi: Effeta! to je: odpri sze. I vcsaszi szo sze odprla vüha njegová i vezálje jezika njegovoga i dobro je zácsao gucsati.

I csi je glih ne pred lüsztvom vcsino to csüdo, dönok szo to vnogi vidili, tem je prepovedao Jezus, naj od toga nikomi nebi gucsali. Ali kama bole je prepovedao, vsze bole szo oni glászili csüdo govorécsi: vsze je dobro vcsino; glühe je vcsino csüti i neme gucsati.

7.

Ozsivlenje Jairusové hcséri.

Vládnik zsidovszkoga szpráviscsa Jairus k Jezusi pridcsi i szpadnovsi pred njegové nogé proszo ga je: ka bi sze potrüdo vu njegová hizso, ár je njegová dvanájszet let sztara deklicska na szmrt betezsna. I gda bi Jairus escse gucsao, pride eden szluga, ki pravi, ka je hcsi njegová zse mrla, naj ne trüdi Vucsitela. Jezus pa gda bi to csüo, pravi: Ne boj sze, szamo veri i obdrzsis hcsér tvojo.

Gda je pa Jezus k Jairusováj hizsi priseo, ne je dopüszto drügomi notriidti, kak Petri, Jakabi i Jánosi, nadale ocsi i materi te deklicske. Vnogi szo pa bili okoli mrtveca i jokali szo sze. Jezus je pa velo njim: Ne jocste, ne je mrla deklicska, nego szpi szamo. Okolsztojécsi szo sze pa szmejáli, ár szo znali, ka je mrla ona. Jezus pa prijévsi njo za roko pravi: deklicska sztani gori! I povrnola sze je nazáj düsa njéna i gori je sztánola.

Kananeiszka zsená.

Na krajino Tirusa i Sidona je priseo Jezus, gde je edna kananeiszka zsená prihájala k njemi govorécsa: Goszpodne, szin Dávidov, szmilűj sze nad menom! Hcsér mojo vrág hűdo vmárja. On njoj je pa nika ne odgovoro. Vucsenicje szo ga pa proszili, naj bi odpűszto to zseno, ár kricsi za njimi. Jezus je odgovoro: Jaz szam k pogűblienim ovcam hizse Izraelszke szamo poszláni. Priseo je on toti zvelicsat i pogane, ali ne je steo med njimi vcsiti, to delo je na szvoje apostole zavűpao.

Zsenszka je znova kricsala: Goszpodne pomágaj mi! Právi njoj Jezus: ne je dobro vzéti krűh decé i dati ga scsencom. Té osztre recsi je Jezus poleg ednoga zsidovszkoga návadnoga prigovora pravo, ár szo zsidovje vsze pogane za necsiszte psze drzsali. Zátó njoj je tak osztro odgovoro, naj bi sze zsená vsze ponízнесе pomolila. I zsená je to telikájse vcsinila govorécsa: tak je Goszpodne, ali scseneci tűdi jejo z drobtinja, stero doliszpádne z sztoła njihovih goszpodov. Daj i mojoj hcséri edno drobtinico z one velke miloscse, z sterov szí zsidove obdelo.

Na to je pravo Jezus: Oh zsená velika je tvoja vera; bodi tebi, kak zseles. I ozdrávila je hcsi njéna vu onoj vűri.

Csűdnovito povnєzsanje krűhov.

Jezus je vu ládjo sztopo i prek morja vu edno szamotno meszto je steo sztopiti; lűsztvo pa gda bi to csűlo, peski szo ga naszledűvali. Vidi vsi velko vnozsino szmilűvao sze je Jezus i zvrácso je njuve betezsnike. Gda bi pa mraknolo, k njemi szo prihájali vucsenicje govrécsi. Meszto je pűszto, vremen je készno, odpűszti vnozsino, naj bi szí po vesznicah krűh szpokűpili. Jezus je odgovoro: Ne je potrebno, ka bi odhájali, dajte njim vi jeszti.

I právjio oni: Nemamo vecs, kak pét krúhov i dve ribici.
Veli Jezus: Prineszte k meni ona.

Po tom je zapovedao, naj bi szi lúszto okoli na szeno doliszelo. Gda sze je to zgodilo, vzeo je Jezus pét krúhov i dve ribici i na nébo zglednovsi blagoszlovo je njé, vlomo krúh i dao apostolom, naj bi ga med lúsztvom raztálali. Vszi szo jeli ino szo sze naszítili i z osztanjenih drobtin szo nábrali dvanájszet kosárov. Bilo je pa, ki szo jeli pét jezero moskov.

10.

Vtisanje morszkega vihéra.

Z szvojimi vucsenikmi sztopo je Jezus vu ládjo, naj bi priseo prek morja. Na poti je szamo nájednok velki vihér nasztano i ládja sze zse na telko vodé napunila, ka sze je zácsala pográz sati. Jezus je pa szladko szpao vu ládji. Presztraseni vucsenicje szo ga zdaj gorizbúdili govorécsi: Vucsíteo! ne máras za nász, ár sze pogúbimo. Jezus pa gorisztanovsi právi vötri ino morji: Mucsaj i onemi! I taki je vtiseo vihér i grátala je tihota velika. Vucsenikom je pa pravo: Zaka szte tak bojazlivi, ni zdaj nemate vere? I velka bojaznoszt je njé zgrábila i zgucsávali szo szi med szebom: sto je té, koga vöter i morje boga?

11.

Kafarnaumszki sztotnik.

Gda bi Jezus vu Kafarnaumi bio, prisztopo je k njemi eden sztotnik proszécsi ga: Goszpodne szluga moj lezsi sz zslakom vdárjeni vu mojoj hizsi i jáko sze mantrá. I veli njemi Jezus: Pridem i zvrácsim njega. Sztotnik pa z poniznosztjov právi: Goszpodne ne szam vreden, ka bi

sztopo pod sztreho mojo, nego szamo edno recs povej i ozdrávi szluga moj. Ár szan i jaz pod oblásztjom bodocsi cslovek pod szvojov rokov imajocsi vojáke; i csi právim etomi idi, on ide; i csi právim drügomi: hodi, on pride; i csi mojemi szlugi zapovem: vcsini to, on vcsini.

Szlisavsi pa eta Jezus csüdivao sze je i nazocsnim právi: zaisztino velim, vam vu Izraeli szam nej najseo tákse vere. Velim pa vam, ka vnogi prido od szuncsenoga szhoda i doli szí szédejo z Ábrahámom, z Izsákom i z Jákobom vu nebeszkom králesztvi; pozváni herbasje pa onoga országa sze vövrzsejo na vünesnjo tmico, gde bode jokanje i zobno skripanje.

Pravo je pa po tom tomi sztotniki: idi, i kak szí vervao, tak ti naj bode. I ozdravo je szluga njegov vu onoj vöri.

Szlepec Ivan.

Iz zgodovine szv. matercerkvi.

Seszto preganjanje krsztsenikov.

Za njim je M a k s z i m i m posztavljeni od vojszke za caszara. Eden kmetszki szin iz Tracije, ki je Alexandra vmoriti dao. Ár sze je pa on tüdi jako bojao, ka sze z njim ravno tak zgodi, je so pa je vise 4000 person dao vmoriti taksih, stere je ne szigurno za szvoje drzsao i med temi tüdi vnoge krsztsenike. Pod njegovim vladanjem szo vmorjeni szv. Pontianus pa Anterus papezsi; tüdi toga hipa je prijela od lasztivnoga oco so obtozsena szvojo manternisko szmrt szv. Barbara devica pa tüdi szv. Ursula z szvojimi tovarisicami.

Za Maximianom szo vnogi caszarje steli biti po razlicni krajaj, stere je Filip Arabec na zadnje vmir szpravo ino je vladao od l. 244—249-ga po r. Kr., ki je ne neprijateo bio krsztsenikom, celo scse szo, ki pravi, ka bi on z zsenov vred szkrivoma krsztsenik bio, nego to je ne gvüsno. Zna biti, ka je zseua bila, ar je ona vecskrat pizala Origenesi glaszovitnomi dühovniki, liki od nje je tüdi ne zcela potrdjeni te glasz vu szled-

njem leti Filipa sze je zse v Egyptomi celo preganjanje zacsnolo znova — brezi znanja caszarovoga, vu sterom szo szv. Apolonia i vnogi drügi szpomorjeni.

Szedmo valko preganjanje krsztsenikov.

Pa komaj sze je to zgodilo, je zse z Rima glasz priseo, ka je Decius, caszarszki namesztnik na denes-njem vogrszkom, szvojega caszara Filipa obladao ino szebe za caszara posztavo.

Szvet je toga hipa zse pun bio krsztsenikov, zse szo meli po vnogi mesztaj cerkvi zozidane ino szo ocsiveszno drzsali bozso szlüzsbo, nego ravno za toga volo — nam pise Eusebius — sze je doszta szmeti nabralo med csiszto psenico ino jo je potrebno bilo malo preszejati. Pa je to preszejavanje ne dalo dugo csakati na szebe.

Decius je naime nameno rimlanszko poganszko drzsanje nazaj posztaviti vu szvojo sztaro zmozsnoszt ino to je nameno z pomocsjov sztare poganszke vere doszegnoti.

Za to je osztro zapoved dao vö, naj sze vszi krsztsenicje priszilijo krivim bogom z kadilom daritve prikaszüvati. Zsalosztén csasz je bio to za szv. matercerkev, ar szo vnoga njena deca odpadnola toga hipa od prave vere. Vnogi szo to daritev prikazali, drügi szo szi za pe-neze szvedocsansztva küpili od poganszki szodcov, vu sterih je sztalo, ka szo darüvali, naj sze njim nikaj ne zgodi, vnogi szo ocsiveszno z recsjov zatajili Krisztusa — tak szo delali, kak dendenesnji vnogi krsztsenicje za liter vina pa edno pecsenkoe bi düso odali neprijateli szv. vere pa doli priszegnoli Boga z krizsa tüdi za mali zemelszki haszek. — Isztina, ka je Bog nisterne na meszti pokasztigao za njihovo hüdobnoszt, na priliko eden moski je zgübil govor po zatajenji, edno zsenszko je vcsaszi satan

obszeo, edna tretja je po zatajenji sla k precisiscavanji pa je na meszti vmrla, kak nam szv. Cyprian pise, nego oszleplenoj vnozsini je to vsze nikaj ne valalo.

Nezmerno vnogo jih je bilo, ki szo vu tom preganjanji szpomorjeni. Najprvi szo bili pšspecje : Fabijan papa, jerusalemszki pšpek Alexander, antiochinszki pšpek Babilas, cerkveni pizateo Origenes, szv. Julian, Dyonisia, Annuarion, Apimachus pa Alexander, Mercuria, szv. Felix, szv. Saturnin, szv. Pionius, cele trume krsztsanszki vojakov, szv. Agata, szv. Acacuis, pa jezere drügh, sterih imena szo pri Bogi zapiszana i steri csakajo na nasz tam gori pri Bogi, csi mamó sztalno volo trpeti, csi potrebno, tüdi preganjanje za naso vero ino szí zaszlüzsiti vekivecsno blazsensztvo.

Decius caszar je vmro 251-ga leta po r. Kr., kda szí je szv. mati cerkev malo znova oddehnola pod caszarami Gala pa Esiuliana, steriva szta do 253-ga bila caszara, nego te sze je znova zacsnolo preganjanje grozovitno za Valeriana.

(Dale.)

Bassa Ivan.

Drobizs. — Glászi.

Mgr. Eyssantier rochelleiszki püspek z francuszkoga je ne dugo, ka szo v Rimi hodili pa szo szv. Ocsi mali dar prineszli od szvojih vernih. Nego szv. Ocsa szo ga ne gorivzeli: „Sziromak szam, szo djali, nūcao bi je, nego vi je doma escse bole potrebūjete zdaj.“ Tam odnet ne vzemejo nancs dara, kde znajo, ka je potrebsina velka, za to sze moremo mi ovi bole szkrbeti, ka do szv. ocsa meli ona, stera szo njim potrebna.

Romanje na szv. meszta, k glaszovitnim cerkvam i t. d. sze zdaj zse pomali pa zacsnejo. Pa szo vnogi, ki bi vszako romanje radi na kratci prepovedali pa szkoro bi isztino meli za volo naszledūvajocsih zrokov:

1. Vnogi ido na romanje (na bozso pot) szamo zato, ka bi sze prej radi dela ognoli domá.

2. Vnogi ido szamo zato, ar nikak drūgi tūdi ide, sz kem bi radi na toj szvetoj poti vkūpprisli.

3. Vnogi ido szamo zato, ar bi radi lūdszke kraje, lūdsztvo, lepe brege, vodine i cerkve vidili.

4. Vnogi ido za volo haszka, kak voditelje, ka sze te majo z vkūpdani darov dobro napiti. Vsza ki voditel je záto ne táksi.

5. Vnogi ido zato, ka prej tisztá cerkev lepsa pa vnjoj lezsi Boga moli.

6. Vnogi ido zato, ka tisztí dūhovnicje tam lepse znajo predgati, kak domacsi pa bole szpovedavajo, kak domacsi, pa jesz nevem escse kelko szto zrokov majo lūdje za takse poti, pri sterih bi njim eden jedini dojseo naime, ka scsejo Bogi na csaszt nikaj vecs vcsiniti ino szvojoj dūsi malo veksi haszek napraviti. Za to vam dam tanacs za romanje na ete punkte:

1. Ki sze scse dela ogibati, naj szi doma vu szenci dolilezse pa njemi ne trbej te niksega tezskega potūvanja, ka bi sze z njim dela ogno.

2. Ki scse z kem vkūpbiti, naj szlavi tisztoga doma pa de kde v kaksoj szenci za obadva bole prijazen pogovor — satani doma li lezsi szlūzsi, kak na bozsoj poti, kde zmesz moliti tūdi potrebno.

3. Lūdszke kraje, tuje lūdsztvo pikus najlezsi pogledne, ar te ide dale, kda on scse i tam sze szlavi, kde scse. Zato balo na hrbet pa palico vroke pa bos vecs vido i csūo, kak med romarimi.

4. Voditelje, steri szo pijanci naj doma proszijo od romarov za piti pa te naj doma pijejo, dokecs do ovi hodili — posteni romar vszaki rad da taksemi bozsnjaki par krajcarov, csi njim obecea, ka ne bode z njimi so i tam njim szramoto szpravlao i szpake delao — naj szamo doma osztanejo.

5. Prle kak zdomi idete, naj vszaki da one peneze szvojoj cerkvi, stere je tam nameno dati, pa de te ela tūdi tak lepa, kak ona, csi te prvle na szvojo miszlili pa te na lūdszko, kda je vasa zse vredi.

6. Vsza ki dūhovnik ne ima ednakoga glasza pa ne ednake pripravnoszti — to je isztina, liki to bi jasz rad znao, ka bi vi delali, ki szi tak jako zeberate med njini, naj bi dūhovnicje vszi v edno formo zacsnoli predgati; pa ravno tak je z szpovedjov: Ki sze dobro pripravi ino posteno pove, ka njemi na szrci lezsi pa tūdi pozsalūje szvoje grehe z trdniin nakanenjom vecs ne grehsiti, toga szpoved de dobra, csi de njemi dūhovnik gucsao kaj ali nikaj; ki sze pa ne pripravla dobro, grehe taji, kaj je nancs z klescsami nemre z njega vōszpraviti, nakanenja pobolsanja pa niksega nema, tisztu kama stecs de so k szpovedi, posteno sze nindri ne szpove, kelko stecs lepilh tanacsov szpovednikovih de poszlūhsao. Za to vam tanacs dam eti escse ednok:

Itte na bozso pot, csi mate mogocsnoszt, ali vasz kaksa oblūba nesze; nego prvle sze posteno szpovete doma. Z tem to doszegnete, ka te zse ta vu bozsoj miloscsi sli ino szi zse z tov potjov doszta miloscsse zaszlūzsite. Tam, csi scsete pri szpovedi biti, lezsi opravite v taksoj vnozsini ino sze ne bodete na vōre v szpovednici

zdrzsavali pa scse te dvojili, jeli vasz je lüdszki dühovnik zarazmo ali ne. Po poti hodite z pravov pobožsnosztjov ino z csisztim nakauenjom szamo Bogi i düsi szvojoj szlüzsiti. Predgo poszlühsajte kak recs Krisztusovo, ar vszaki predgar Krisztusa glaszi, pa szí te med predgarami tüdi ne bodete zeberali. Domo pa ravno taksi red drzsíte kak tá, ne ka bi poszebnó príbezsali vszaki szvoje kresme. Toe de vam romanje zaisztino na düsevni haszek. Domá pa te ne bodete szvojega popa simfali pa szvojo cerkev, ár te vu lasztivnóga dühovnika predgi tüdi Krisztusa poszlüh-sali, vu njegovej szpovedi sze tüdi Bogi vszamogocsemi szpovedevali, cerkev pa kak szvojo farno cerkev postüvali ino szí premiszlili, ka csi je sztara, mala ino razdreta, tomi je niscse drügi ne kriv, kak vi szami, ki szte sze najbole duzsni za njo szkrbeti. Med vszemi vasimi romanjami vam preporacsam Celje, kde szí najlezsi pono-vite düse vase. (bi.)

Preganjanje szv. materc cerkve zdaj malo pocsiva na francuszkom. Zdaj, ka szo dühovnikom vsze vzeli, ka szo meli, cerkvi tüdi, zdaj szí premislavajo malo, ar je lüd-sztvi li ne vszeedno. Cerkvi bi njim radi nazaj dali, liki tak, ka püspek ne bi meo z plebanosami ravnati — to je pa vu szv. materi cerkvi ne mogocse, ar je od Krisztusa nasztavleni red, ka verno lüdsztvo more szvoje dühovnike, dühovniki pa püspeke szpoznati za prednje i nje poszlühsati. Najvisesnje umetno drüzstvo je Matthieu püspeka, ki szo tüdi kardinalis, za kotrigo szvojega drüzstva zebralo za volo njihove velke vucsenosztí pa tam je predszednik toga drüzstva pravo, ka ne szamo szv. matercerkev, nego z njov vred tüdi pravo znanje na níkoj ide v drzsavi. Lepe recsi, stere szvedocsíjo, ka szo ti pravi vucsenjacje verni, szamo ti polvucseni szo neprijateljé szv. vere. Na tolazsbo nam szlüzsíjo, nego malo haszníjo: Ki scse obsuvati szvojo vero, on more poleg nje zsíveti pa delati za njo, ne sze zapelavati dati od njenih neprijatelov. (bi.)

50 letnico szvojega dühovnistva do obszlüzsavali szv. ocsa rimszki papa letosz v oktobri, za toga volo je zse v Rimi nasztavlena komissíja, stera de szlovesznosztí tisz-toga hipa ravnala. Z vogrszkgoga do tüdi sli pod voditel-

sztvom gyurszkoga biskupa vnogi v Rim, sterim je zse naprej obezsano, ka do meli priliko tñdi pri ednoj szv. mesi szvetoga ocsé biti. Ki má peneze, je vredno idti. Rimszka komissija je hodila szv. ocsó pozdravlat, ino jih je opitala, ka je njuvo zselenje, z kaksimi sztalnimi szpominami naj katolicsanszki szvet zdaj szvedocsi njim szvojo vernoszt k sztolci szv. Petra. Szv. ocsa szo tak odgovorili, ka bi sze njim najbolje vidilo, csi ne bi nikaj novoga zacsinjali, nego szo njim preporacsali, naj bole sztare nasztave, spitale, szírotisnice, cerkvi, missione i t. d. pomagamo — pa bi jasz szkoro znao zakaj. Lñdsztvo naine za novinov bezsi, krízse, kapele vszesirom delajo — farne cerkvi njim pa zapñscsene sztojijo pa dñhovnicje szí ne imajo vu vnogom meszti k szv. mesi kaj oblecsti, ar vu sparavec niscse ne dava. Ka mamó, tiszto drzsimo vu redi pa csi nam osztane kaj vise, te delajmo dale.

(bi.)

Misijon.

Zacsetek dñhovnih vaj v cerkvi szv. Jozsefa v Celji leti 1907-ga.

Za mozse: 5. augusztá v pondelek ob 6. vecser.

Za zsene: 1. szeptembra v nedelo ob 6. vecser.

Za mladence: 11 novembra v pondelek ob 6. vecser.

Za dekle je bio 22. aprila zacsetek dñhovnih vaj, ali to szmo ne mogli v liszti razglásziti, ár je naznanilo prekeszno prislo.

Rednikov odgovor.

Dravec Alojzij South Bethlehem. Za dar poszlánive dve koróni szta na podobo szv. Szebestjána obrnjeneve. Bog pláti.

Vszem, ki szo mi na god dobro voscsili, sze iz szrca zahvalim.

— — —

Ciglár Marijanka Szrednja Bisztrica. Trplenje je vszik-dár hasznovito, esi je mirovno prenásamo. Najbole nam pa le te korishti, kda bi sze ga nájráj resili. Te cse sze podamo v bozso volo i je potrplivo oszvojimo, ka naj bo nase, kak je nase telo i kak je nasa dusa, Jezusi najvéksi dár prikázsemo i szebi v nébi nájkvéksega zaszlűzsimo, ár szmo najvékso zmágo dobili po obládanji nájkvéksega nasega neprijatela — *szamoga szebé.*

— — —

Sipos Jozsef Belatinci. Ona krscesnica naj moli doszta za preszvetlenje k szv. Dűhi Bogi i naj odkrije szvojo dvojnoszt szvojemi szpovedniki. Na lűdé naj ne poszlusa, ár lűdje ne szodijo po bozsoj voli, nego po szvojoj naturi.

Dári na szebestjanszko cerkev.

Na podobo szv. Szebestjana.

Z Pecsarovec :

Horvat Matjas	2 —
Panker Janos	2 —
Horvat Mihal	2 —
Kreft Alojzij	1 —
Horvat János	5 —
Celec Ivan	1 —
Celec Karol	1 —
Fujsz Stevan	1 —
Szever Mihal	— 40
Talijan Marija	1 —
Jerjék Janos	1 —
Gomboc Imre	1 20
Vrecsics Mihal	— 70
Szever Ivan	1 20
Jauzsa Ivan	1 —
Fujsz Janos	1 20
Küplen Janos	1 20
Santavec Mihal	1 —
Horvat Kata	— 50
Santavec Matjas	1 —
Santavec Janos	2 —
Saptavec Ferenc	1 20
Zelko Jozsef	1 —
Palatin Mihal	1 —
Zelko Jozsef	— 40
Zelko Matjas	1 —
Grah Ferenc	2 —
Kránjec Jozsef	2 —
Serüga Anton	3 —
Serüga Jozsef	1 —
Petrovics Ludovik	— 90
Zsöks Ludovik	2 —
Serüga Ivan	2 —
Panker Ivan	2 —
Kutosa Ferenc	1 —

Szupi Ivan	3 —
Horvát Ferenc	1 —
Fekonja Jozsef	1 —
Fekonja Viktor	1 —
Serüga Jozsef	1 40
Broder August	1 —
Horvát Ivan	2 —
Szever Mihal	2 —
Serüga Ivan	—
Andrejcs János	1 —
Zelko Stevan	2 —
Vogrincics János	1 —
Ficko Ferenc	1 —
Zsöks Jozsef	1 —
Zsöks Anton	2 —
Sebjan Anton	1 —
Csizmarics Jozsef	1 —
Niederer Franc	1 —
Serüga Jozsef	1 —
Abrahám János	2 —
Klekl Jozsef	10 —
Vküp	86 30

Z Dankovec :

Ritoper Jozsef	2 —
Fliszar Andras	1 —
Lendvai Jozsef	1 —
Lendvai Jozsef	1 —
Lendvai Imre	1 —
Andrejcs Stevan	1 —
Andrejcs Jozsef	1 —
Horvát János	1 —
Gomboc János	1 —
Horvát Franc	2 —
Fujsz Jozsef	— 80
Werner Ana	— 20

Szapacs Janos	1 —	Gomboc Alojzij	2 —
Gomboc Mihál	1 30	Gomboc András	1 20
Gomboc Vince	1 —	Fujsz János	1 —
Horvát Jozsef	1 —	Grah Jozsef	1 —
Lendvai János	1 —	Gomboc Françe	1 —
Bohar János	1 —	Zelko Ivan	1 —
Horvát János	1 —	Zelko Matjas	1 —
	Vküp 20 30	Fuisz Matjas	1 —
		Gomboc Jürij	1 —
		Zelko Kálmán	1 —
		Fartel Matjas	1 —
Z Macskovec :			
Gomboc Adam	2 —		Vküp 14 20

Ki scsé med Amerikanszkimi szlovenci Marijin liszt dáblati, naj sze obrné sz recsjov ali sz piszmom k Dravec Alojziji mladenci v **South Bethlehem Penna. 214. second str.** i naj prinjem doliplácsa 65 centov, 60 za liszt, 5 za penez premenjávanje.

Klekl Jozsef,
plebános.

